OBČASNÍK DIAMO

ČÍSLO 03/04
BŘEZEN/DUBEN 2026
ROČNÍK XXXII (XLVIII)

Co bude dál s areálem Dolu Stařík II? | DIAMO2027 | Vedení podniku vyrazilo za zaměstnanci na pracoviště | DIAMO v elitním byznys klubu | Sociální centrum opět na Dole ČSM ve Stonavě | Záchranáři z Dolní Rožínky mají novou hasičskou cisternu | Rozšíření kapacity čistírny důlních vod v Kaňku u Kutné Hory | Sanace heřmanické haldy pokračuje | Zahájení vrtných prací ve Stráži pod Ralskem | Budoucnost báňské záchranné služby | Surovinový kufřík míří do škol | Příspěvky z našich řad | Myslete včas na žádost o důchod | Úspěšné taktické cvičení na závodě Stráž | Vánoční soutěž na sociálních sítích nabídla výhercům nevšední zážitky | Nová sanitka na záchrance v Odolově | Mezinárodní hornický ples podeváté | Střelecký závod Putovní pohár ředitele závodu Stráž | Nekrolog | Uranové legendy

Poslední okamžiky skipové věže Dolu Stařík

Co bude dál s areálem Dolu Stařík II?

V polovině března odstřelila specializovaná firma skipovou věž v areálu Dolu Stařík na Frýdecko-Místecku. Výstavba jednoho z největších dolů v regionu na těžbu koksovatelného uhlí začala na konci roku 1961. Závod Stařík II se začal budovat v roce 1962 a jáma byla vyhloubena do hloubky čtvrtého patra, tedy přibližně 614 metrů pod povrch. Těžba černého uhlí v Dole Stařík skončila v březnu 2017. Za dobu jeho provozu se zde vytěžilo přibližně 47 milionů tun koksovatelného uhlí. V podzemí po ukončení těžby zůstalo zhruba 17 milionů tun zásob.

Co se bude dít v areálu dále?

Po demolici skipové věže pokračují pracovníci v dalších sanačních pracích, tedy fyzicky odstraňují pozůstatky těžby. „Demolice objektů v areálu Stařík by měly být dokončeny do roku 2030. Celkové náklady na tyto práce se odhadují přibližně na 270 milionů korun," doplňuje Rostislav Dudáš, ředitel odštěpného závodu Karviná. Na to následně naváže Státní investiční a rozvojová společnost (SIRS), jejímž cílem je přeměnit vyčištěný brownfield na špičkový moderní podnikatelský park. Nejdůležitějším krokem celého procesu bude nalezení vhodného strategického investora či více investorů. Tentokrát na to ale stát nebude sám. Právě transformace Dolu Stařík se totiž stane pilotním projektem, kde při hledání vhodného strategického investora spojí síly veřejný a soukromý sektor.

Jak bude tato spolupráce vypadat v praxi?

SIRS bude plochy nabízet napříč celým trhem s jednotnou akviziční cenou a jasnou specifikací koncových investorů. Stát sleduje jasný cíl – podporu moderních technologických investic s vysokou přidanou hodnotou.

Soukromý trh developerů následně rozšíří svou stávající nabídku ploch o lokality SIRS a bude je nabízet přímo přes své zavedené obchodní kanály. V rámci vzájemné soutěže pak pochopitelně bude moci investorům nabídnout i své ostatní navazující služby. Případní zájemci budou mít také možnost realizovat potřebnou výstavbu zcela sami.

Pád ne vždy znamená konec. Někdy může být novým začátkem…

Ing. Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Technický vedoucí odstřelu, Petr Šobíšek

Torzo skipové věže ve Staříči

PROČ MAPUJEME PROCESY – A PROČ BY NÁM NA TOM MĚLO KAŽDÉMU Z NÁS ZÁLEŽET?

Všichni to známe. Něco potřebujeme vyřídit „jen na chvilku" – a najednou řešíme, kolik podpisů je nutných, kdo za co odpovídá, podle které směrnice se vlastně máme řídit a proč stále přepisujeme údaje, které už jednou v systému jsou. Výsledkem je zbytečná frustrace, zdržení a pocit, že práce je složitější, než musí být.

Právě proto jsme se rozhodli **systematicky mapovat naše procesy**. Ne proto, abychom vytvářeli další dokumenty, diagramy nebo administrativu. Ale proto, abychom si **upřímně a společně odpověděli na jednoduché otázky**: *„Je tento krok opravdu potřeba? Má jasného vlastníka? Dává správný výsledek – včas a za rozumné náklady?"*

Bez jasně popsaných procesů se strategie a vize podniku často zastaví jen „na papíře". Bez procesů totiž vizi jen deklarujeme, ale těžko plníme. A to si jako podnik, který chce být lídrem v oblasti sanací a odpovědným zaměstnavatelem, nemůžeme dovolit.

Co z toho budete mít vy – konkrétně

Mapování procesů povede ke:

- zjednodušení práce a menšímu počtu zbytečných kroků,
- rychlejšímu schvalování a méně podpisům,
- jasným kompetencím a odpovědnostem,
- menšímu množství výjimek a formulářů,
- a hlavně k tomu, že **si věci budeme napříč podnikem vykládat stejně**.

Procesní mapy nám umožní také směřovat úsilí tam, kde dává smysl – měřit výkon procesů podle výsledků, ne podle zaneprázdněnosti.

Není to raketová věda. Klíčovou roli mají vlastníci procesů a jejich spolupráce s kolegy i OSMO. Důležité je, aby mapa pomáhala práci, ne ji komplikovala. Společný cíl, zdravý rozum, otevřená komunikace a ochota měnit to, co už neslouží – to je to podstatné.

Mapování procesů je investice do toho, **aby se nám všem pracovalo lépe, jednodušeji a smysluplněji**. Děkuji všem, kdo se do toho aktivně zapojí.

Ing. Ludvík Kašpar
ředitel státního podniku

Vedení podniku vyrazilo za zaměstnanci na pracoviště

Ředitel podniku se svými náměstky navštívili autodílny

...a také nahlédli do střediska výroby a rozvodu tepla

V pondělí 16. března bylo na závodě Stráž pořádně živo. Vedení DIAMO strávilo celý den – od osmi ráno až do večera – s více než dvěma stovkami zaměstnanců.

Nečekali jsme pouze v zasedačkách, ale obešli jsme to pěkně popořadě: od kanceláří, přes techniky, energetiky, dopravu, přes laboratoře, geology po provozní úseky až do terénu k vrtům.

Probrali jsme všechno možné – od každodenních procesů a mezd až po spolupráci se školami nebo to, jakou životnost mají vrtné soupravy. Chceme totiž navázat na to, co nám zaměstnanci psali v anketě spokojenosti, a slyšet jejich názory přímo „z první ruky".

Současně v komunikaci se zaměstnanci zavádíme pravidelná online setkání, a to každé tři měsíce, kde se zaměstnanci dozví nejdůležitější novinky. Ale přesto, potkat se s kolegy a kolegyněmi přímo na pracovišti bude pro nás priorita. V dnešní online době je pro nás osobní setkání nenahraditelné.

Věříme, že nově nastavené komunikační principy zvýší otevřenost, transparentnost, výměnu názorů a možnost sdělit zaměstnancům například jak misi a vizi, směřování podniku, strategické projekty, ale také si prostě jen tak lidsky „poklábosit".

Těšíme se na další kolegy a kolegyně na závodech Příbram, Karviná a HBZS, a to v průběhu roku 2026.

Bc. Jan Záruba
náměstek ředitele s. p. pro personalistiku

DIAMO v elitním byznys klubu

Státní podnik DIAMO se v rámci prestižního ocenění CRIF TOP BUSINESS ELITE zařadil mezi nejlépe hodnocené subjekty v České republice – získal nejvyšší hodnocení v oblasti finančního zdraví, stabilního hospodaření a důvěryhodnosti. Současně byl zařazen také do registru stabilních firem v aplikaci CRIBIS.

Ocenění je potvrzením toho, že společnost stojí na pevných základech a dlouhodobě naplňuje vysoké nároky na odpovědné a kvalitní řízení. Získané uznání vypovídá nejen o ekonomické stabilitě podniku, ale také o velmi vysoké úrovni jeho řízení a managementu. Právě schopnost vést společnost s rozvahou, profesionalitou a jasnou vizí je dnes jedním z nejcennějších atributů každé silné instituce.

Zároveň CRIF vyzdvihuje podnik DIAMO jako skvěle řízenou společnost, která svou pozici buduje na důvěryhodnosti, odpovědnosti a stabilním výkonu.

„Pro nás je to určitě důvodem k hrdosti, už proto, že státní instituce taková hodnocení nedostávají často. A samozřejmě je to i závazek pokračovat v práci s důrazem na kvalitu, odpovědnost a profesionální správu svěřených úkolů," řekl k ocenění generální ředitel státního podniku DIAMO, Ludvík Kašpar.

CRIF je globální společnost, která se specializuje na úvěrové a obchodní informační systémy, analytiku, outsourcing a zpracovatelské služby, jakož i na pokročilá digitální řešení pro rozvoj podnikání a Open Banking. Přímo působí ve více než 40 zemích světa.

Bc. Kristýna Hanušová
specialistka komunikace, ŘSP

Sociální centrum opět na Dole ČSM ve Stonavě

Symbolický poslední vozík černého uhlí byl v České republice vyvezen ve středu 4. února 2026 v pravé poledne z Dolu ČSM-Sever na Karvinsku. Tímto aktem, po téměř 250 letech, byla ukončena těžba černého uhlí u nás. Samotná těžba v posledním činném Dole ČSM byla ukončena 31. ledna 2026 na ranní směně. OKD, a.s., zahájilo propouštěcí pohovory s rubáňovými kolektivy a byla tak spuštěna „3. vlna" restrukturalizace OKD, a.s.

Detašované pracoviště Sociálního centra DIAMO na lokalitě ČSM-Sever

Vyřizování restrukturalizačních příspěvků

K 31. lednu 2026 bylo uvolněno 750 zaměstnanců, převážně důlních profesí. Z těchto zaměstnanců mělo nárok na restrukturalizační příspěvek ke zmírnění sociálních dopadů souvisejících s restrukturalizací a útlumem činnosti právnických osob zabývajících se těžbou černého uhlí podle nařízení vlády č. 167/2016 Sb., ve znění nařízení vlády č. 415/2020 Sb. cca 650 zaměstnanců, kteří byli pozváni k vyřízení tohoto příspěvku na detašované pracoviště Sociálního centra státního podniku DIAMO, v prostorách budovy personálních služeb na lokalitě ČSM-Sever, v období 11. až 20. února 2026 od 6:30–13:30 každý pracovní den.

Toto detašované pracoviště bylo zajišťováno dvěma zaměstnanci Sociálního centra DIAMO a společnost OKD, a.s., zde vytvořila důstojné podmínky pro zajištění vyřízení těchto žádostí o restrukturalizační příspěvek. Dva zaměstnanci Sociálního centra DIAMO každý pracovní den vyřídili cca 80 žádostí o restrukturalizační příspěvek. Ač byla příprava na administraci těchto příspěvků důkladná, stávalo se, že někteří klienti neměli všechny potřebné dokumenty. V tomto případě byla žádost o restrukturalizační příspěvek vyplněna a žadatel byl vyzván k dodání chybějících dokumentů. Většina žadatelů vyplnila na místě „souhlas s elektronickou komunikací", což do budoucna zefektivní výplatu tohoto příspěvku. Jednotky žadatelů, především ze spádové oblasti Ostravska, požádali o restrukturalizační příspěvek na pracovišti Sociálního centra DIAMO na ulici Sirotčí v Ostravě, v blízkosti vodní jámy Jeremenko.

Restrukturalizace OKD, a.s., bude probíhat i nadále a Sociální centrum DIAMO opět zajistí provoz na detašovaném pracovišti na lokalitě ČSM-Sever již v březnu, kdy bude probíhat „4. vlna" restrukturalizace OKD, a.s., kdy budou uvolňováni převážně zaměstnanci úpraven uhlí, a to k 28. únoru 2026.

Velké poděkování patří všem zúčastněným za bezproblémový chod detašovaného pracoviště.

Ing. Pavel Kaša
vedoucí odboru sociální centrum, ŘSP

Záchranáři z Dolní Rožínky mají novou hasičskou cisternu

Volejte sláva a tři dny se radujte, Závodní báňská záchranná služba (ZBZS) Dolní Rožínka má novou hasičskou cisternu. Na začátku března rozšířila svůj vozový park o nové speciální požární vozidlo značky Tatra CAS 30-T 815-7 6x6.1. Vozidlo vyrobila společnost THT Polička, která se dlouhodobě specializuje na výrobu hasičské a záchranářské techniky.

Tatra CAS 30-T v unikátní modré barvě

Automobil je postaven na podvozku Tatra Trucks a slouží pro zásahy v náročných podmínkách, například při průmyslových haváriích nebo při zásazích v provozech souvisejících s hornickou činností. Novou Tatru využijí záchranáři především při zásazích v průmyslových areálech a v prostředí, kde je potřeba spolehlivá a odolná technika.

Vozidlo disponuje podvozkem kategorie 3 „terénní provoz“ s brodivostí 1 200 mm a bočním náklonem 30°. Největší technicky přípustná hmotnost CAS je 26 000 kg a do pohybu ji uvádí vznětový motor o výkonu 325 kW/1 800 min^{-1}, o řazení se stará převodovka s automatickým řazením rychlostních stupňů typ Allison. Vozidlo je vybaveno nádrží pro požární vodu o objemu 9 000 l a nádrží na pěnidlo o objemu 540 l s požárním čerpadlem THT PAK 3000-250, ovládané systémem THTroniki, které umožňuje hašení nízkým nebo vysokým tlakem, případně kombinovaný provoz. Dále je ve výbavě nárazníková proudnice ovládaná z kabiny pomocí joystiku, lanový naviják s tažnou silou až 50 kN, osvětlovací stožár o výšce 5 m a světelným tokem 30 000 lm. Nástavba CAS je vybavena požárním příslušenstvím kategorie R, nad rámec této výbavy je ve vozidle plovoucí čerpadlo Niagara 2, motorová pila, dýchací přístroje Dräger PSS® BG 4 plus s příslušenstvím a prostor pro dodatečné vybavení podle povahy mimořádné události.

Pro záchranáře ZBZS Dolní Rožínka znamená nový automobil výrazné posílení akceschopnosti a bezpečnosti při zásazích.

Ing. Dušan Fiala, vedoucí střediska ZBZS Dolní Rožínka

Rozšíření kapacity čistírny důlních vod v Kaňku u Kutné Hory

V čistírně důlních vod v Kaňku u Kutné Hory pokračuje projekt rozšíření stávající technologie. Do té přibydou dva reaktory, dvě sedimentační nádrže a dvě nádrže na kal. Tato další zařízení pokryjí dobu, kdy je nutné čistírnu odstavit. V budoucnu tak nebudou vznikat prostoje a bude zajištěn stálý provoz bez nutnosti zařízení odstavovat z důvodu čištění technologických uzlů.

Část nových nádrží před instalací

V současné době jsou připraveny základní betony a vytvořeny patky pod nové nádoby. Ty se kvůli své velikosti navážejí po částech a svařují na místě. Pokračuje se se zapouštěním kalů do podzemí a vyčištěná voda odtéká do místní vodoteče.

Bourací práce zajišťovali báňští záchranáři ze ZBZS Dolní Rožínka ve spolupráci se svými kolegy ze Střediska stavebních prací. Termín dokončení celé akce je jaro 2027.

A co je v plánu dále? „Máme připravený projekt na rozšíření venkovní nádrže a odtok vyčištěné vody ven, která dosud vytéká potrubím. Nově by měla voda z čistírny odtékat ve žlabech na povrchu. Toto řešení usnadňuje čištění, protože z vody se uvolňuje sádrovec a dochází k zanášení celého systému. Připravuje se také čištění a rozšíření jedné venkovní nádrže, tzv. bazénu,“ doplňuje Michal Haták, vedoucí referátu Kutná Hora.

Ing. Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Sanace heřmanické haldy pokračuje: jednání přinesla shodu i potvrzení správného postupu

Sanace heřmanické haldy v Ostravě-Heřmanicích se posouvá do další fáze. Důležitý impuls přineslo jednání, které se uskutečnilo 24. března na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Zástupci ministerstva, města Ostravy, společnosti OKK Koksovny, Moravskoslezského kraje a státního podniku DIAMO se zde shodli na dalším postupu a potvrdili vůli pokračovat v konkrétních krocích vedoucích ke stabilizaci území.

Heřmanická halda

Hlavní pozornost se nyní soustředí na dostavbu oddělovacích stěn, které mají zásadní význam pro zajištění bezpečnosti lokality. „Shoda všech zúčastněných stran na dalším postupu je naprosto zásadní. Heřmanická halda je dlouhodobý ekologický problém, který se řeší řadu let, a bez společného postupu se neposuneme od příprav k realizaci. Naší prioritou je teď co nejrychleji pokračovat v konkrétních krocích, zejména v dostavbě oddělovacích stěn,“ uvedl vrchní ředitel sekce průmyslu a ochrany spotřebitele Ministerstva průmyslu a obchodu, Eduard Muřický.

Na význam pokračující spolupráce upozorňuje také státní podnik DIAMO. „Jsme rádi, že se podařilo obnovit jednání a vrátit se k otevřené diskusi nad dalším postupem. Věříme, že pokračující dialog povede k nalezení řešení, které bude přijatelné pro všechny zúčastněné strany,“ doplnil ředitel DIAMO, Ludvík Kašpar.

Zvolený způsob sanace vychází z dlouhodobého monitoringu i aktuálních měření. Kontinuální sledování ovzduší Zdravotním ústavem v Ostravě i autorizovaná měření emisí v termicky aktivní části potvrdily, že vliv haldy na okolí je minimální. Významným faktorem je také ekonomická stránka projektu – zatímco dříve zvažovaná varianta výstavby sarkofágu by znamenala náklady ve výši 2 až 3 miliard korun, současný přístup počítá s výdaji v řádu stovek milionů korun. Strategie je založena na minimalizaci zásahů do hořící části haldy, aby se omezila prašnost a nepodporovalo další hoření.

Klíčovým potvrzením správně zvoleného postupu jsou také výsledky ověřovacích prací přímo v terénu. Státní podnik DIAMO realizoval sedm kontrolních vrtů v ose již vybudované oddělovací stěny. Ty jednoznačně potvrdily, že konstrukce byla založena v projektované hloubce a splňuje požadované parametry.

„Výsledky kontrolních vrtů jsou jednoznačné. Bylo potvrzeno správné založení oddělovací stěny dle projektových parametrů. Zároveň všechny vrty dosáhly úrovně takzvané navážkové zvodně, což je klíčový parametr pro ověření její funkčnosti. Konstrukce nyní plní svou preventivní funkci a je z hlediska hloubky provedena tak, jak byla navržena,“ uvedl ředitel odštěpného závodu Karviná státního podniku DIAMO, Rostislav Dudáš.

Oddělovací stěny mají zabránit šíření nežádoucích termických procesů v tělese haldy a ochránit okolní území, včetně skládky chemických odpadů a kalových nádrží. Dosavadní monitoring i aktuální ověřovací práce potvrzují, že tento cíl je naplňován.

Heřmanická halda tak zůstává jednou z prioritních lokalit řešených v rámci sanací starých ekologických zátěží. Kombinace dohody všech klíčových aktérů a ověřených technických řešení představuje důležitý krok k dalšímu stabilizačnímu vývoji celé oblasti.

Tomáš Indrei
vedoucí odboru komunikace, ŘSP

Zahájení vrtných prací ve Stráži pod Ralskem

Vrtání monitorovacího vrtu

Ve Stráži pod Ralskem se opět roztočila vrtná korunka. V polovině března jsme tu odstartovali letošní sezónu vrtných prací, a to rovnou nasazením naší těžké techniky – soupravy Wirth B3A-38/6. Naším cílem je tentokrát vrt VP13A7140, který se bude vrtat až do hloubky 167,5 metru pod povrch. Jde o první z pěti vrtů, které letos plánujeme.

A proč jsou nové vrty pro nás důležité? Po dokončení vrtných prací a nezbytném vystrojení budou vrty začleněny do sítě pravidelného monitoringu, který zajistí detailní screening v klíčových vrstvách horninového prostředí. Analýzy vzorků a získaná data dokladují efektivitu odstraňování následků po chemické těžbě uranu, která i nadále zdárně pokračuje. ■

Mgr. Vladimír Ekert
náměstek pro ekologii a sanaci
o. z. Stráž

Budoucnost báňské záchranné služby

Ražba tunelu Homole

Těžba uhlí bude v České republice v dohledné době končit. Nabízí se tedy otázka, co vlastně budou dělat báňští záchranáři, až nebudou moci pomáhat v dolech? Na tuto i další otázky odpovídá Ing. Jaroslav Provázek, náměstek a hlavní inženýr Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě:

Báňská záchranná služba bude jako taková existovat i nadále. Já sám považuji za vznik báňské záchranné služby nejen rok 1897, který se uvádí, kdy baňské hejtmanství ve Vídni zřídilo báňskou záchrannou službu. Pro mě vznik báňské záchranné služby pochází už ze starého Egypta někdy 3 000 let před naším letopočtem, kdy poprvé nějaký horník doloval určitou rudu, došlo k závalu a kamarád mu pomohl. Už tady je vidět ta soudržnost těch lidí, která symbolizuje báňskou záchrannou službu.

Jaké je tedy nové poslání báňské záchranné služby?

Já osobně vidím budoucnost baňské záchranné služby především v podzemním stavitelství, a hlavně v přípravě báňských záchranářů na nové výzvy, které nás budou čekat. Všechny obory se vyvíjejí, a tak to bude možná těžba speciálních rud z podzemí a podobně. My tomu přizpůsobujeme i naši taktiku, učíme se nové zásady báňských záchranných zásahů pod zemí, které představují například stavbu uzavíracích hrází.

Některé činnosti se přesouvají do podzemí…

Ano, celý svět se dnes ubírá do podzemí, ať už to jsou tunely, případné kolektory a tak dále. Bezpečnost občanů na povrchu je zajištěna prostřednictvím Hasičského záchranného sboru, ale bezpečnost osob pohybujících se pod zemí může stát zajistit pouze prostřednictvím profesionálně vycvičených jednotek báňské záchranné služby připravené na veškeré možné typy nehod. V současné době například intenzivně spolupracujeme na stavbách několika tunelů obchvatů a dálnic v Královéhradeckém kraji. Dlouhodobě spolupracujeme na likvidaci nehod s kolegy v Polsku, protože jejich sbory sice mají mnohem více členů, ale my máme své bohaté zkušenosti, které lze uplatnit i v jejich provozech.

Ve znaku báňských záchranných sborů se objevuje maltézský kříž. Proč?

Maltézský kříž je symbolem soudržnosti, humanitární pomoci, ochrany a rytířských ctností, jako je víra, spravedlnost a milosrdenství. ■

Děkuji za rozhovor, ať se vám daří!

Ing. Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Surovinový kufřík míří do škol. Dětem ukáže, z čeho vzniká svět kolem nás

Jak dětem přiblížit téma nerostných surovin, aby je opravdu zaujalo? Nový projekt, na kterém se podílí i DIAMO, sází na názornost, zážitek a propojení s běžným životem. O tom, co dětem přinese, a proč má smysl začít už na základních školách, jsme si povídali s panem Ing. Pavlem Kolářem.

Co si máme pod projektem Surovinový kufřík do škol představit?

Je to vzdělávací program pro základní školy, který má dětem jednoduchou a zábavnou formou ukázat, proč jsou nerostné suroviny důležité. Nechceme, aby to byla suchá teorie. Naopak, cílem je, aby děti viděly, že suroviny nejsou něco vzdáleného z učebnice, ale že jsou součástí věcí, které denně používáme.

Proč je důležité mluvit o surovinách právě s dětmi?

Protože právě u nich má podobná osvěta velký smysl. Děti nové informace rychle vstřebávají, nosí je domů a dokážou o nich přemýšlet po svém. Nejde o to, aby z nich hned byli odborníci. Jde o to otevřít jim téma, se kterým se běžně nepotkají, ale které je přitom důležité pro současnost i budoucnost. Je to takové první zasazení semínka.

Kdo za projektem stojí?

Projekt pod názvem „Nerostné suroviny – naše bohatství“ vzniká v rámci úkolu Ministerstva průmyslu a obchodu ČR zaměřeného na mediální podporu. Opírá se o usnesení vlády ČR č. 192, které řeší postup při zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin pro Evropskou unii i programy národního výzkumu a průzkumu ložisek kritických nerostných surovin. Odborně i organizačně projekt zajišťuje Ústav biologických věd Masarykovy univerzity v Brně. Zároveň se navazuje na už dříve ověřený workshop, takže nejde o něco, co by vznikalo na zelené louce.

Kdo bude děti ve školách programem provázet?

Studenti geologie z Masarykovy univerzity. A právě to může být pro děti velmi atraktivní. Nepřijde „další paní učitelka“, ale mladí lidé, kteří jim téma přiblíží přirozeně, názorně a bez zbytečné stro-

jenosti. Už jen tím se z běžné vyučovací hodiny stává něco trochu výjimečného.

Co všechno vlastně surovinový kufřík obsahuje?

Především vzorky nerostných surovin. A to je na celém programu to nejzajímavější. Děti si je mohou prohlédnout, vzít do ruky a spojit si je s reálným světem kolem sebe. Najednou pochopí, že za mobilem, autem nebo běžným vybavením domácnosti nestojí jen hotový výrobek, ale celý příběh, který začíná právě u surovin.

Bude kufřík všude stejný?

Nemusí. Jeho velkou výhodou je, že se může přizpůsobit konkrétní lokalitě. Pokud se program uskuteční v regionu, který má vazbu na určité suroviny nebo geologické podmínky, může tomu odpovídat i obsah kufříku. Pro děti je pak celé téma ještě bližší a srozumitelnější.

V čem je tahle forma výuky lepší než klasická hodina?

Je jiná. A právě to je důležité. Děti okamžitě poznají, že nejde o běžnou výuku. Přijde speciální program, nové tváře, konkrétní ukázky a možnost si věci osahat. Takové zážitky si děti většinou zapamatují mnohem lépe než obyčejný výklad u tabule.

Co by si děti měly z programu odnést?

Geolog Pavel Kolář představuje Surovinový kufřík

Hlavně základní povědomí o tom, že nerostné suroviny jsou důležité a že jsou součástí našeho každodenního života. Nečekáme, že po jedné návštěvě začnou hloubkově řešit geologii. Ale když si díky tomu jednou vzpomenou, že i obyčejné věci kolem nás mají svůj původ v přírodních zdrojích, pak to svůj smysl splnilo. Jinými slovy, lokality jsou vybírány podle toho, kde se právě ty důležité nerostné suroviny pro surovinovou bezpečnost ČR nalézají.

Jakou roli v projektu hraje DIAMO?

DIAMO je jedním z partnerů projektu a podílí se na tom, aby se odborná témata dostávala ke školám a k veřejnosti srozumitelnou formou. Právě podobné aktivity pomáhají ukazovat, že svět surovin, geologie a navazujících oborů není uzavřený jen pro specialisty, ale že má své místo i ve vzdělávání a běžném životě.

A co dál, zůstane jen u základních škol?

Ne. Základní školy jsou první krok. Do budoucna bychom se chtěli pokusit oslovit také střední a vysoké školy. U vysokoškoláků by šlo spíš o odborné přednášky, u středoškoláků třeba o specializovanější workshopy pro ty, kteří mají o téma hlubší zájem. Ambicí je oslovit různé věkové skupiny takovou formou, která pro ně bude dávat největší smysl. ■

Dagmar Indrstová, DiS.
specialistka komunikace, ŘSP

Více o surovinovém kufříku zde:

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Cestování – investice do vzpomínek, které vám nikdo nevezme

David Längauer a jeho poslední den v Nepálu

David není jen náš kolega pracující na odboru hornictví, ale především neúnavný dobrodruh, který vyměňuje pohodlí kanceláře za mrazivá rána v základních táborech a výhledy, které se nevejdou do žádného objektivu. Pro Davida není cestování jen o odškrtávání destinací, ale o hledání hranic – fyzických i psychických. Svoje stopy už zanechal na spousty místech, v Nepálu, Taiwanu, Vietnamu, Islandu, Thajsku, Norsku, Skotsku, …

Pamatuješ si na svou úplně první velkou cestu, která v tobě probudila vášeň k cestování?

Moje první delší cesta za hranice byla ve 23 letech do Skotska, kam jsem jel za prací. Sbíral jsem maliny, jahody a třešně na farmě, kam jsem nakonec začal jezdil dalších 6 let.

Cestuješ raději sólo nebo s partou přátel? V čem vidíš největší výhody?

Raději cestuju s partou přátel na vlastní pěst, člověk si tak víc užije atmosféru dané země.

Máš spočítané země, které jsi navštívil?

Nemám… ***tak počítej :-)*** … bude to určitě přes 20.

Která země nebo město tě dostalo natolik, že by ses tam mohl okamžitě přestěhovat?

V Evropě je to ostrov Skye ve Skotsku, kde leží vesnička Elgol. Pár domečků, výhled na fjord, žádní lidé...tahle kouzelná vesnička si mě získala. Ve světě to je Green Island na Taiwanu.

Co je podle tebe na cestování a objevování světa to nejdůležitější?

Obecně bych řekl, že není důležité, které místo uvidíme, ale to, že vůbec někam vyrazíme a poznáme nová místa, kulturu a lidi.

Kolik času trávíš plánováním jedné cesty? Co je nejdůležitější při plánování?

Plánování cesty mi zabere zhruba 2–3 týdny, podle náročnosti a délky výpravy. Nejdůležitější je si nechat rezervní dny pro případ nenadálých událostí např. počasí, výšková nemoc, nespolehlivost místní dopravy.

Co nejdivnějšího jsi kdy dobrovolně (nebo omylem) snědl a jak moc ses u toho musel přemáhat?

Žábu ve Vietnamu na tržišti, prasečí střívka a stinky tofu na Taiwanu, což je smradlavé fermentované tofu. Další gurmánský zážitek byl hákarl – nakládaný žralok.

Kdy jsi si během cest řekl: „Tak tohle nepřežiju.“

V Nepálu jsem si několikrát myslel, že nepřežijeme. Sesuvy půdy, padající kameny velké jako auta a nejhorší byla cesta autobusem z Muktinathu do Tatopani po jedné z nejnebezpečnějších cest, kdy jsem si myslel, že raději vystoupím.

Kdybys mohl teď hned luskunout prsty a být kdekoli na světě, kde bys seděl?

Zpátky v Nepálu.

Je vidět, že Nepál ti zůstal pod kůží. Řekni nám odsud ještě nějaký další zážitek.

Přechod sedla Kongma La (5 535 m n. m.) byl pro mě psychicky nejtěžším dnem. Jelikož chodíme bez průvodců a nosičů, tak jsme odkázaní sami na sebe a díky špatnému počasí, které panovalo při příletu do Nepálu bylo sedlo neprůchodné. Byli jsme asi 2. tým, který se vydal přes. V hlavě člověku běží obavy o sebe a o zbytek týmu. První opravdová výzva, test 10denní aklimatizace, k tomu člověk ví, že sedlo lze obejít normální trasou, ale tým se shodl, že se držíme plánu. Po 6hodinovém výšlapu už je člověk trošku unavený, cítí lehkou bolest hlavy z nově nabyté výšky a na zádech má 18kilový batoh. To jsme dosáhli římsy vedoucí na vrchol sedla, kde stačí jeden špatný krok a člověka čeká pád. Cesta dolů se pod sněhem ztrácela, místy se sesunula... Opakoval jsem si jako mantru: „Hlavně si nic nezlom, jinak jsme v háji.“ Když jsme pak dorazili všichni v pořádku do Lobuche po 12hodinovém pochodu bez bolesti hlavy a s pocitem, že tělo tu výšku dává, byla to obrovská úleva.

Už se ti v hlavě rýsuje nějaký konkrétní plán na příští dobrodružství?

Letos se chystáme s kamarády do Jižní Ameriky (Ekvádor, Peru, Bolívie, Brazílie). Letenky už mám koupené. Tentokrát to nebude o zdolávání vrcholů, ale spíše o památkách a kultuře, ale nějaký menší kopec nebo sopku v plánu máme.

Davide, díky za tvůj čas. Ať ti příští dobrodružství přinese přesně to, co hledáš – ať už jsou to starodávné památky, nebo další pokořené hranice tvých možností. Hodně štěstí a šťastnou cestu!

Bc. Kristýna Hanušová
specialistka komunikace, ŘSP

Nejvyšší bod, kde jsem stál:
6 476 m. n. m. (Mera Peak v Nepálu)

Nejdražší pivo, co jsem platil:
plechovka piva v přepočtu za 300 Kč při přechodu Duhových hor na Islandu

Největší počet hodin v jednom kuse v dopravním prostředku:
cesta autobusem z Prahy do Londýna za 21 hodin (vč. teda krátkých přestávek)

Pálivé jídlo:
nesnáším

Nejlepší alko drink světa:
pivo

Nejlepší mapa:
Outdooractive

Váha sbaleného batohu na další expedici do Jižní Ameriky:
5, 7 kg na 35 dní

Vychytávka, bez které neodletím:
filtr na vodu

Článek o našem nepálském dobrodružství

Myslete včas na žádost o důchod, nepřijdete o odměnu

Na základě Podnikové kolektivní smlouvy mají naši zaměstnanci nárok na odměny při významných pracovních a životních výročích. Jedním z těchto případů je i odměna při prvním skončení pracovního poměru po nabytí nároku na starobní nebo invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně.

Rádi bychom však upozornili na důležitou podmínku, která může mít zásadní vliv na vznik tohoto nároku.

Podle kolektivní smlouvy vzniká nárok na odměnu pouze v případě, že zaměstnanec prokáže nabytí nároku na důchod, a to předložením rozhodnutí o jeho přiznání (u předčasného starobního důchodu nejpozději ke dni následujícímu po skončení pracovního poměru).

V praxi se objevují situace, kdy zaměstnanci podají žádost o důchod až po skončení pracovního poměru, případně s větším časovým odstupem. V takovém případě však není splněna podmínka stanovená kolektivní smlouvou a nárok na odměnu nevzniká.

Vedení státního podniku proto doporučuje všem zaměstnancům, kteří plánují odchod do důchodu, aby věnovali této skutečnosti včasnou pozornost.

Doporučení: Podat žádost o přiznání důchodu ideálně 3–4 měsíce před plánovaným ukončením pracovního poměru.

Tím zajistíte, že budete mít potřebné rozhodnutí k dispozici včas, a splníte podmínky pro vyplacení odměny dle kolektivní smlouvy.

V případě nejasností se můžete obrátit na personální oddělení, které vám rádo poskytne potřebné informace.

Marta Vacková, specialistka – HR podpora, ŘSP

Úspěšné taktické cvičení na závodě Stráž

V našem odštěpném závodě Stráž se konalo další z řady plánovaných cvičení, tentokrát zaměřené na zvládnutí chemického poplachu. Scénářem byl simulovaný únik čpavku ze zásobníku, způsobený prasklým těsněním na armatuře.

Hlavní roli v zásahu sehráli naši kolegové ze Závodní báňské záchranné stanice (ZBZS) Hamr. Báňští záchranáři opět potvrdili svou vysokou odbornost a profesionalitu. Díky jejich preciznímu zásahu byla simulovaná havárie v krátkém čase pod kontrolou. Pravidelný trénink je pro nás klíčový – chceme mít jistotu, že jsme na řešení jakýchkoliv mimořádných událostí stoprocentně připraveni.

Mgr. Andrea Studničná
referentka – právní agenda, kontrola a zvláštní úkoly, o. z. Stráž

Simulovaný únik čpavku

Vánoční soutěž na sociálních sítích nabídla výhercům nevšední zážitky

Když jsme vybírali výhry do vánoční soutěže na sociální síti, bylo nám jasné, že nechceme zůstat jen u drobností. Místo toho jsme se rozhodli nabídnout něco cennějšího – zážitek. A to se také podařilo.

Výherce jsme vzali do třech našich lokalit – do Stráže pod Ralskem, na Jeremenko v Ostravě a do Zlatých Hor. Ve Stráži jsme jim ukázali srdce technologií a přiblížili, jak v DIAMO čistíme podzemní vody po těžbě uranu a co všechno obnáší péče o krajinu.

Na vodní jámě Jeremenko si výherci prohlédli centrální dispečink, strojovnu s historickým těžním strojem z roku 1924, vystoupali na venkovní ochoz ve výšce 55 metrů a nechybělo ani sfárání do dolu či virtuální sfárání do Dolu ČSA.

Ve Zlatých Horách jsme pak partu dobrodruhů vzali přímo do dolu na Hackelberg, kde si exkurzi viditelně užili.

Těší nás, že se všechny exkurze setkaly s velmi pozitivním ohlasem.

Dagmar Indrstová, DiS.
specialistka komunikace, ŘSP

Návštěvníci našeho závodu ve Zlatých Horách

Nová sanitka na záchrance v Odolově

Víte, že báňští záchranáři ze Závodní báňské záchranné stanice v Odolově pomáhají lidem ve svém širokém okolí zajišťovat zdravotnickou dopravní službu? V loňském roce to bylo dokonce 8 500 cest! Sanitky báňských záchranářů nejsou pouze převozní, ale mají nadstandartní vybavení pro urgentní zásahy. Těch bylo v loňském roce přes 450!

Sanitky jezdí v nepřetržitém provozu 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a je tedy nutné je jednou za čas obměnit. Novým členem flotily se tak letos stala sanitka značky MAN, která má větší vnitřní prostor. Vejdou se do ní 4 sedící pacienti, pohyblivé křeslo (tzv. infarktové) a jedno místo pro pacienta ležícího v nosítkách.

ZBZS Odolov disponuje 7 sanitkami, které na žádost okolních zdravotnických zařízení a Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje zajišťují převoz pacientů do a z nemocnic i mimo hranice tohoto kraje, pokud je to nutné. Sloužící záchranář (velitel pohotovosti) na dispečinku řídí výjezdy sanitek a jejich pohyb v terénu. Během každého víkendu mají záchranáři ve službě nad rámec ostatních povinností spjatých se zajištěním báňské záchranné služby i povinnost kompletně zkontrolovat jak technický stav všech sanitek, tak jejich zdravotnického vybavení. Záchranáři se musí také pravidelně školit v poskytování zdravotní péče pod vedením specialistů z různých oborů a trénovat všechny situace, které mohou v podzemí, na povrchu i na horském hřebeni Jestřebích hor nastat.

V oblasti Podkrkonoší jde o nenahraditelnou službu lidem.

Ing. Hana Volfová
specialistka komunikace, ŘSP

Nejmladší člen flotily sanitek ZBZS Odolov

Mezinárodní hornický ples podeváté

Shromáždění hornického průvodu

Již podeváté uspořádal Hornicko-historický spolek pod Ralskem ve Stráži pod Ralskem tradiční hornický ples, na který se sjelo na počátku března téměř 250 hostů. Událost je v hornické obci velmi oblíbená a přijely tak hornické a hutnické spolky z celé České republiky, Slovenska, Německa a velkou delegaci hornických přátel jsme uvítali i z Polska. Na přivítanou byla podávána hornická vlajka (fernet-zelená), pro ženské publikum byl připraven krásný prezent ze skla na uvítanou, tombola letos čítala na 500 hodnotných cen a samozřejmě nechyběl hornický raut a fotokoutek, oblíbená to atrakce pro fotozvěčnění se.

Ples tradičně započal hornickým průvodem skrz sál a přivítáním hostů předsedou hornického spolku, poté již započal hrát námi oblíbený Taneční orchestr Domestic, který publikum bavil až do ranních hodin. Během večera jsme zpívali hornické karmíny, taktéž se konal každoroční pivní souboj – o nejrychlejšího konzumenta pivní masti a překvapením večera bylo vystoupení taneční skupiny Babety ze Základní umělecké školy Mimoň. Krásně vymóděné dámy obecenstvu ukázaly několik stylů tanců, kdy energií nešetřily a strhly celý sál. Publikum jim obrovským potleskem poděkovalo. Ples byl rovněž místem přátelských rozhovorů a setkání, mnohé spolky strávily ve Stráži pod Ralskem celý prosluněný víkend.

Velmi děkujeme báječným hostům, sponzorům a státnímu podniku DIAMO za podporu této akce. Zvláštní poděkování pak náleží Akademii Vězeňské služby ČR za vstřícnost a možnost ubytování zahraničních hostů.

Devět ročníků pořádání hornického plesu ve Stráži pod Ralskem je neskutečným závazkem, abychom se potkali i v roce 2027 u ročníku desátého a tedy jubilejního. ■

Zdař Bůh!

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem Václav Dorazil

Střelecký závod Putovní pohár ředitele závodu Stráž načal druhou dekádu

Účastníci střeleckého závodu

Sobota 28. března se na střelnici ve Skalici u České Lípy nesla ve znamení soustředění, vůně střelného prachu, a především skvělé nálady. Letošní 11. ročník tradičního střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele závodu Stráž potvrdil, že tato akce má v našem kalendáři pevné místo a neutuchající popularitu.

Letošní podmínky byly přímo ideální. Ačkoliv nás ráno přivítalo chladnějším vzduchem, ostré jarní slunce a modrá obloha vykouzlily perfektní atmosféru pro sportovní výkony. Na palebné čáře se sešla pestrá skupina téměř třiceti střelců – od zkušených držitelů zbrojních průkazů až po nadšené „amatéry“, kteří si přišli vyzkoušet pevnou ruku a bystré oko.

Program závodu zůstal věrný osvědčenému formátu dvou disciplín. Střelci museli prokázat univerzálnost jak při mířené střelbě z dlouhé zbraně, tak při střelbě z pistole či revolveru.

O vítězích v jednotlivých kategoriích rozhodovaly často nepatrné rozdíly a každý zásah v poli terče mohl znamenat posun na stupně vítězů.

- **Dlouhá zbraň (ženy):** 1. Květa Urbanová, 2. Lada Mošničková, 3. Andrea Studničná
- **Dlouhá zbraň (muži):** 1. Leoš Novák, 2. Petr Cmunt, 3. René Jech
- **Krátká zbraň (ženy):** 1. Květa Urbanová, 2. Lada Mošničková, 3. Vendulka Erbenová
- **Krátká zbraň (muži):** 1. Leoš Novák, 2. Rumen Michov, 3. Martin Bartoníček

Celkovým vítězem, který si odnesl prestižní putovní pohár pro rok 2026, se stal Leoš Novák. Na druhém místě se umístil Martin Bartoníček, a třetí místo obsadil Petr Cmunt.

Velký dík patří základní odborové organizaci závodu Stráž za organizaci a zajištění vynikajícího občerstvení, které v chladnějším počasí přišlo vhod. Poděkování směřuje také ke SSK Skalice u České Lípy za zázemí a vedení závodu a rovněž závodu Stráž za podporu pro konání střeleckého závodu.

Už teď se těšíme, co přinese dvanáctý ročník! ■

Stanislav Vágner spolupořadatel, o. z. Stráž

RNDr. Jiří Křesťan, CSc.

Dne 26. ledna 2026 zemřel ve věku nedožitých 90 let jeden z největších českých i slovenských odborníků na geofyzikální měření ve vrtech (karotáži) RNDr. Jiří Křesťan, CSc.

Přínos jeho práce pro uranový průmysl je zásadní, a proto mi dovolte, abych připomenul jeho životní milníky:

Po ukončení základní školy v Jihlavě nastoupil do hornického učiliště v Karviné a vyučil se horníkem. Následovalo studium na Střední průmyslové škole geologické v Praze. Po ukončení střední školy vystudoval na Přírodovědecké fakultě UK obor geologie a geofyzika, kde po absolvování studia v r. 1962 pracoval jako vědecký aspirant na katedře geofyziky.

V této době začal spolupracovat s geologickým průzkumem Jáchymovských dolů, kde se aktivně podílel na vyhodnocení výsledků z revizního měření vrtu HJ-1, kterým bylo objeveno uranové zrudnění v severočeské oblasti.

Při následném rozvoji průzkumných aktivit v této oblasti se významnou měrou podílel na vypracování metodiky vyhodnocování karotážních měření a následné metodiky výpočtu zásob uranových rud.

V roce 1966 nastoupil Jiří Křesťan do trvalého pracovního poměru k uranovému průmyslu. V té době se rozsah vrtných prací významně zvýšil a bylo potřeba zajistit potřebný počet měřicích karotážních aparatur a také strojní zpracování výsledků karotážních měření. Jiří Křesťan byl u zahájení spolupráce s maďarským institutem ELGI Budapešť, odkud byly dodány moderní měřicí soupravy K-500, které nahradily dosavadní sovětské aparatury. Ve spolupráci s podnikem METRA Blansko byl vyvinut zapisovač DKR 21 se záznamem na děrnou pásku, takže karotážní data byla v digitální formě pořízena přímo v terénu. V té době byly záznamy zpracovávány na počítači MINSK 32 na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci. Geologický průzkum Uranového průmyslu byl v této době první organizací v Československu, kde se díky Jiřímu Křesťanovi pořizovala data v digitální formě přímo v terénu. V té době také úspěšně obhájil disertační práci na téma „Matematické modelování anomálií přirozené radioaktivity ve vrtu“ a byl mu udělen titul kandidát geologických věd.

Jeho úspěšnou profesní kariéru přerušily události po roce 1968, kdy v důsledku tzv. „prověrek technických pracovníků“ byl odvolán z funkce vedoucího geofyzika UP Liberec a jako „politicky nespolehlivý“ se vrátil na závod v Hamru na Jezeře jako řadový technik. Ani tato nespravedlnost mu však nezabránila v pokračování vývoje a zdokonalování karotážních metod a jejich vyhodnocování.

Je autorem programů pro automatizované zpracování výsledků karotáže, čímž byl zrychlen proces jejich vyhodnocování bez mezistupně pracného ručního překreslování grafických podkladů.

Bohužel ani výrazně přínosné odborné a ekonomické výsledky nepřispěly ke zlepšení pracovního postavení Jiřího Křesťana, a tak koncem roku 1974 odchází na vlastní žádost k podniku Stavební geologie v Hradci Králové, kde zakládá karotážní středisko. V této organizaci se prosadil, posléze díky jeho znalostem a zkušenostem se zúčastňuje i zahraničních akcí. Začíná se specializovat na vytváření programů pro naftové doly, uhelné doly a inženýrskogeologické činnosti. Koncem osmdesátých let se stává vedoucím výpočetního střediska podniku Stavební geologie Praha.

Na konci devadesátých let se pouští do samostatné činnosti a zakládá firmu GDsoftware, s.r.o. V rámci činnosti této firmy vytváří program pro zpracování výsledků karotážních měření a také pro správu databáze geofyzikálních a geologických dat pod názvem GDbaze. Nastala nová etapa spolupráce Jiřího Křesťana se státním podnikem DIAMO, kdy jeho uživatelsky přátelský software využívaly průzkumné závody a karotážní středisko o. z. TÚU Stráž.

Jiří Křesťan byl vzorem racionálního, korektního, pracovitého a spolehlivého člověka, se kterým byla výborná spolupráce. Nikdy nedával najevo svou odbornou převahu a vždy vyslechl názor a stanovisko mladého nebo i méně erudovaného člověka.

Je mi ctí, že jsem měl možnost s ním osobně jednat a spolupracovat.

Čest jeho památce!

Za řadu spolupracovníků bývalého Československého uranového průmyslu
Mgr. Pavel Veselý, senior geolog s. p. DIAMO

Ostrov	VELKÉ KINO	17. 4. 2026
Příbram 7	Dklub	18. 4. 2026
Kroměříž	KINO NADSKLEPÍ	19. 4. 2026
Stráž pod Ralskem	KD U JEZERA	21. 4. 2026
Česká Lípa	KD CRYSTAL	21. 4. 2026
Mimoň	Kino Ralsko	24. 4. 2026
Prostějov	Metro 70	26. 4. 2026
Bystřice nad Pernštejnem	Kinokavárna	28. 4. 2026
Česká Lípa	KD CRYSTAL	29. 4. 2026
Brno	FK Brno-Vinohrady	14. 5. 2026

OBČASNÍK DIAMO

OBČASNÍK DIAMO. **Vydává:** vedení s. p. DIAMO. **Vychází:** 12× ročně. **Adresa:** DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČO: 00002739
Redakce: press@diamo.cz, tel.: 487 892 018. **Sazba:** redakce Občasníku DIAMO. **Tisk:** UNIPRESS, spol. s r. o., Turnov. **Registrace:** MK ČR E 24318
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO. Fotografie a texty: redakce Občasníku DIAMO, není-li uvedeno jinak.
Příspěvky označené jako ODBORY *vyjadřují názory odborářů a nemusejí se shodovat s názory redakce.*

Uzávěrka vydání: 8. 4. 2026